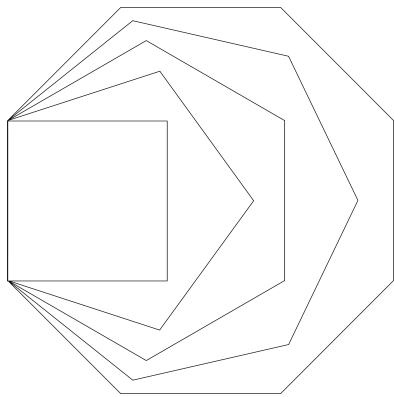

Katowice, 30 listopada 2022 r.

dr hab. Darek Gajewski, prof. ASP
Intermedia i techniki cyfrowe
Wydział Artystyczny
Akademia Sztuk Pięknych
w Katowicach

Ocena pracy doktorskiej
oraz dorobku artystycznego,
dydaktycznego
i organizacyjnego
Ya-Wen Fu
dokonana w związku
z toczącym się na Wydziale Grafiki
Akademii Sztuki
w Szczecinie procesem
o nadanie tytułu doktora
w dziedzinie sztuki
w dyscyplinie sztuk plastycznych
i konserwacji dzieł sztuki

1. **Dane personalne Ya-Wen Fu**

Ya-Wen Fu urodziła się w Yunlin na Tajwanie w roku 1980. W 1999 roku ukończyła publiczną szkołę średnią, National Tainan Girls' Senior High School, w Zachodnio-Centralnym Dystrykcie w Tainan na Tajwanie. Następnie w 2003 roku ukończyła studia I stopnia (studia licencjackie) w dziedzinie: sztuki piękne, na National Taiwan University of Arts w Nowym Tajpej na Tajwanie. Tajwański Narodowy Uniwersytet Artystyczny, to najstarsza i najbardziej prestiżowa uczelnia artystyczna na Tajwanie. W roku 2004 przyjechała do Niemiec. W latach 2005-2006 pracowała jako projektant oprogramowania w prywatnej szkole artystycznej Von Erlenbach Kunstschule (Erlenbach Art School) w Berlinie, a w latach 2007-2016 studiowała sztukę mediów (Medienkunst / Media Arts) na Akademii Sztuk Pięknych w Lipsku, nazywaną również Akademią Sztuk Wizualnych i Sztuki Książki (Hochschule für Grafik und Buchkunst HGB / Academy of Visual Arts Leipzig). W 2013 roku obroniła dyplom licencjacki, a następnie w 2016 roku uzyskała tytuł magistra sztuki w dziedzinie sztuki mediów. Ya-Wen Fu jest bardzo prężnie działającą artystką młodego pokolenia, zauważoną przez znanych krytyków sztuki. Obok tworzenia performansów i instalacji multimedialnych i interaktywnych, interesuje ją programowanie w obszarze sztuki, m.in. używa technologii wykrywania ruchu, wykorzystując potencjał ciała ludzkiego, jako medium do poruszania obiektów. Posiada wieloletnie doświadczenie kuratorskie. Od 2011 roku Ya-Wen Fu dołączyła do stowarzyszenia artystycznego *tamtamART-Space*

w Berlinie. Obecnie jest jego dyrektorem. Mieszka i pracuje w Berlinie i Lipsku. Pod koniec 2019 roku Ya-Wen Fu rozpoczęła studia doktoranckie (III stopnia) na Akademii Sztuki w Szczecinie, w celu kontynuowania swojej pracy twórczej i badawczej.

Rezydencje artystyczne/stypendia:

2022 Schlossmediale Werdenberg 2022 „Echo”, Szwajcaria
2020 KWW-Scholarships at Stiftung Künstlerdorf Schöppingen Niemcy
2019 Hellerau – European Center for the Arts Dresden Niemcy
2018 Soulangh Cultural Park Jiali w Tainan, Tajwan
2017 Stypendium w Wertingen (Stadt Wertingen) , Niemcy
2017 Bubec – Rezydencja, Centrum Kultury, Praga, Czechy
2016 National Museum of Modern and Contemporary Art, Changdong Residency, Seul, Korea Południowa
2015 Gyeonggi Creation Center, Daebudo, stan Ansan, Korea Południowa
2015 Stypendium w Leipziger Baumwollspinnerei, Niemcy
2015 OPEN ART LAB – Görlitz in Progress, Niemcy
2014 LABoral Centro de Arte y Creación Industrial, Gijón, Hiszpania

2. Praca dydaktyczna i organizacyjna

Programy studiów doktoranckich na uczelniach artystycznych w dużym stopniu koncentrują się na analizowaniu własnych indywidualnych koncepcji artystycznych, prezentowanych w ramach programu nauczania, projektów naukowych i pokazów dla szerszej publiczności. Ya-Wen Fu podczas studiów eksperymentowała z różnymi twórczymi podejściami do realizacji swoich pomysłów, łącząc w swoich projektach różnorodne media i technologie. Bardzo świadomie wykorzystuje własne ciało w działaniach o charakterze performansu. Najważniejsze w tworzeniu jest dla niej wywoływanie napięć pomiędzy różnymi elementami, które łączy w jedną całość. W swoich projektach wykorzystuje nie tylko najnowszą zdobycze nauki. Te różne części to, ciało i czynności wykonywane przez nie, oraz dźwięki i urządzenia mechaniczne. Ya-Wen Fu świadomie w swoich projektach łączy technologię, rozwiązania inżynierskie, programowanie oraz ruch ciała, by wyrazić ludzkie myśli i emocje. Ya-Wen Fu nie ma wątpliwości, że w pewnym stopniu jesteśmy uzależnieni od technologii. Uzupełnia ją doświadczeniem cielesnym i zmysłowym, ze szczególnym naciskiem na abstrakcyjne wyobrażenie stanu percepcji cielesnej. Ya-Wen Fu bardzo interesuje w jaki sposób można znaleźć idealny rodzaj koegzystencji z ciałem w różnych warunkach tak, by ciało nie było tylko pasywnym narzędziem do przesyłania informacji i wykonywania czynności. Odwołuje się do różnych problemów związanych z wykorzystaniem informacji i technologii, rozpoznając m.in. realizujący się w kulturowej wyobraźni ludzkości, pełen dylematów obraz hybrydy złożonej z biologicznego ciała, w które wszczepione są techniczne urządzenia. Autorka staje w opozycji do człowieka cyborga. Sama tworzy maszyny/narzędzia, ale one mają za zadanie współpracować z nią i jej ciałem. Jej ciało nie jest przedmiotem, a technologia podmiotem. Chodzi o stworzenie takich maszyn, narzędzi i materiałów, które będą jak najlepiej z nią współpracować, tak aby mogła dzięki nim osiągnąć wyznaczone przez siebie autonomiczne cele, które mają istotny związek z formowaną ideą, koncepcją, pt. *„Jeśli nie umiem latać, może nigdy nie dowiem się, jak piękne jest latanie”*. Cele te zostały szczegółowo opisane w jej rozprawie doktorskiej pt. *„Używanie ciała jako fikcyjna interpretacja wyobraźni”*. Na początku analizuje ciało, jako twór społeczny. Przechodząc do analizy tworzenia w kontekście

wyobrażeń, obrazów w lustrze, pragnień, ciała wadliwego, wyobraźni napędzanej technologią, technicznych algorytmów, pragnienia, rozbieżności, unikalności i tego co jest pomiędzy ciałem a technologią. W jej projektach artystycznych bliżej do instalacji, niż performansu. Bardzo istotne jest dla niej pokazanie konfliktu między poszczególnymi elementami i mediami, gdyż pozwala jej to na skupienie się na najbardziej istotnych aspektach jej działań. Doświadczenie różnic kulturowych w epoce mediów internetowych i globalizacji uświadomiło Ya-Wen Fu, że działając na styku człowieka i technologii, może dochodzić nie tylko do konfrontacji między nimi, ale także do ich integracji. Ya-Wen Fu należy do współczesnych artystów, którzy badają i problematyzują modele współdziałania czynnika ludzkiego z czynnikiem poza ludzkim, technologicznym. Według Marshalla McLuhana, twórcy mają szczególne kompetencje w zakresie analizy i rozumienia współczesnych przemian kulturowych¹. Sztuka jest przestrzenią praktycznego testowania nowych modeli funkcjonowania w kulturze.

3. Ocena dorobku artystycznego (wybór)

Wystawy indywidualne (wybór):

2021 D21/Spot: Die „perfekte“ Schwungbahn, Lipsk, Niemcy
2021 „Metamorphose“ Muzeum Sztuk Pięknych w Tajpej, Tajwan
2021 „Metamorphose“ Hong Foundation / Project Seek, Tajpej, Tajwan
2018 „Aiming, but where to” Soulang Cultural Park, Gallery A1, Tainan, Tajwan
2016 „With/Out you”, Kunstkraftwerk Leipzig, Niemcy
2014 „Space-in-between”, LABoral Centro de Arte y Creación Industrial, Gijón, Hiszpania
2009 „Fight/Walka”, tamtamART-Space, Berlin, Niemcy

Wystawy zbiorowe (wybór):

2022

"Begin Again" - KCC Germany X KCC UK, Berlin, Londyn
"Reset", Hans und Charlotte Krull Stiftung, Kommunalen Galerie Berlin, Niemcy
Schlossmediale Werdenberg 2022 "Echo", Switzerland
"Kaohsiung Local Hi 2022", WeiWuying National Kaohsiung Center for the Arts, Tajwan

2021

"Exploring the Undefined", Taipei Artist Village, Banyan Room, Taipei, Tajwan
"Fine Line- by Carsten Goering and Ya-Wen Fu", REITER Galerie, Leipzig, Niemcy

2020

"POCHEN Biennale", smac - Staatliches Museum für Archäologie Chemnitz, Niemcy
"CYNETART-Festival", HELLERAU – Europäisches Zentrum der Künste, Dresden, Niemcy
"KUNST(RE_PUBLIC)", HALLE 14 – Centre for Contemporary Art, Niemcy
"2020 Museumsnacht in Halle und Leipzig", ONLINE-SHOW 2-HALLE14, Niemcy

2019

"SUPER-TRAJECTORY", Tainan Art Museum, Tajwan

¹ Marshall McLuhan, *Zrozumieć media. Przedłużenia człowieka*, przeł. N.Szczucka-Kubisz, Warszawa 2004

"Union Art Fair", Seoul, South Korea
 "Pohang steel art festival", Pohang, South Korea
 "ANHYDRITE - Biennale of media art", Barbarossa Cave, GeoPark Kyffhäuser, Rottleben, Niemcy
 "TWO PERSON EXHIBITION-가는 선 Fine Line", space xx, Seoul, South Korea
 "Kaohsiung Art awards", The Kaohsiung Museum of Fine Arts (KMFA), Kaohsiung, Taiwan

2018

"inSonic 2018: Algorithmic Spaces" ZKM | Center for Art and Media Karlsruhe, Niemcy
 "CYNETART-Festival 2018" Hellerau – European Centre for the Arts Dresden, Niemcy
 "iDOTLAND II" ehemalige Zigarettenfabrik Schmargendorf, Berlin, Niemcy
 "PARADIGMA Blickwechsel – Analog / Digital", Tapetenwerk Leipzig, Niemcy
 "Kunst in Schloss", Gallery of Schloss Wertingen, Niemcy
 "iJacking Hannover: Vertical Cinema", Kunsthalle Hannover, Niemcy
 "f(r)iction in between", Werkschauhalle - Leipziger Baumwollspinnerei, Niemcy
 "Kunst trifft Gesundheit", Three locations of AOK Nordost, Berlin, Niemcy

2017

"Osmosis", Culture House 13 Muz, Szczecin, Polska
 "Digital Osmosis", Poznań Game Arena, Poznań, Polska
 "BUBEC Pick'n'Mix", studio BUBEC, Praga, Czechy
 "Fuchsbau-festival, Kunsthalle", Hannover, Niemcy
 "Simulating, Object and Perception", Art Bank, National Taiwan Museum of Fine Arts, Taichung, Taiwan
 "Elsewhere is Nowhere", Kunsthalle Exnergasse, WUK, Vienna, Austria

2016

"Elsewhere is Nowhere", The Digiark Gallery of the national Taiwan Museum of Fine Arts, Taiwan
 "Zweites VIDEOKUNST-FESTIVAL INTERSCREENING II I", Westpol A.I.R. Space, Leipzig, Niemcy
 "The People's Cinema", Salzburger Kunstverein, Salzburg, Austria
 "Unlimited Limitations", in Residency Changdong The National Museum of Modern and Contemporary Art (MMCA), Seoul, Korea
 "Second Art Award", In Landesmuseum Württemberg, Old castle Stuttgart, Niemcy

2015

"Save our soul", <Islands Plus> in Gyeonggi Creation-Center, Gyeonggi-do, Korea Południowa
 "Open Studios in the HALLE 14", HALLE 14 Spinnerei, Niemcy
 "5. Dresdner Biennale /21. Art-festival ORNÖ", Drezno, Niemcy
 WRO 2015 Résumé/Życiorys, WRO Art Center, Wrocław, Polska
 "WIN / WIN 2015", HALLE 14 - Zentrum für zeitgenössische Kunst HALLE 14, Germany
 "TEST EXPOSURE", 16th International Media Art Biennale WRO, Wrocław, Polen
 "Zukunftsvisionen", Festival für zeitgenössische Kunst, Görlitz, Niemcy
 "(CON)TEMPORARY", MONTH OF PERFORMANCE ART-BERLIN | 5th Edition, Berlin

2014

“Too close to touch”, Off-Space/ Nachtspeicher23, Hamburg, Niemcy

“Too close to touch”, Westpol A.I.R. Space, Leipzig, Niemcy

“Kunst im Schaufenster”, Das Hamburger Kulturfestival / Altonale16, Hamburg, Niemcy

“Festival MORPHOS”, in the same period of Architecture Biennale Venice 2014,
Palazzo Albrizzi, Venice, Italy

“MASH UP I”, Atelier-Atrium/ zum Harfenacker 6 , Lipsk, Niemcy

“So nah – so fern”, Galerie für Zeitgenössische Kunst (GfZK), Lipsk, Niemcy

2013

“Cynetart Festival”, Festspielhaus Hellerau, Drezno, Niemcy

“Gyeongnam International Photography Festival”, South Korea

“Commend+N”, Liang Gallery, Tajpei, Tajwan

“Der Körper, in dem ich zu Hause bin.” HGB Galerie, Lipsk, Niemcy

“Viaggio in Italia / Italienische Reise 2010-2012”, ATELIERFRANKFURT, Frankfurt,
Niemcy

“(con)temporary space-time”, aquabitArt gallery, Berlin, Niemcy

“(con)temporary space-time”, rosalux gallery, , Berlin, Niemcy

“Eine Arbeit”, HGB Academy of Visual Arts Leipzig, Lipsk, Niemcy

2012

“Out of Place: An Ongoing Archive”, Corpo 6, Berlin, Niemcy

“TYPOSPHÄRE”, Galerie im Turm, Berlin, Niemcy

“7th Digital Art Festival Taipei: Artificial Nature”, Songshan Cultural and Creative Park,
Tajpei, Tajwan

“Viaggio in Italia / Italienische Reise 2010-2012”, Werkschauhalle Spinnerei, Lipsk,
Niemcy

“Res Obscura”, HGB Academy of Visual Arts Leipzig, Lipsk, Niemcy

2011

“From Dusk till Dawn: Nightentity Unlimited”, Stattbad Wedding, Berlin, Niemcy

“Jeunesse Dorée”, tamtamART Space, Berlin, Niemcy

“Gott und die Welt”, HGB Academy of Visual Arts Leipzig, Lipsk, Niemcy

“Raumverschiebung”, HfG Karlsruhe & HGB Leipzig, Lipsk, Niemcy

“Lose Weight Exercise”, Month of Performance Art Berlin, Berlin, Niemcy

2010

“Here is where we meet”, Secondhome Projectroom, Berlin, Niemcy

“Touch Me!”, Galerie Sylvia Bernhardt, Wiesbaden, Niemcy

“Chain of Fools”, HGB Academy of Visual Arts Leipzig, Lipsk, Niemcy

“Untitled”, HGB Academy of Visual Arts Leipzig, Lipsk, Niemcy

Nagrody:

2021 Art Projects Grants-visual arts, Hans und Charlotte Krull Stiftung, Berlin, Germany

2019 Selected Award, Kaohsiung Art Awards, The Kaohsiung Museum of Fine Arts,
Tajwan

2018 Awardee, A-i-R CYNETART 2018, Hellerau – European Centre for the Arts Dresden,
Niemcy

2017 Awardee, Leipzig Art Award – PARADIGMA Blickwechsel, Lipsk, Niemcy
2016 Project Grant by the Ministry of culture Tajwan
2016 Research Grant by the Goethe Institut Tajpei
2016 Selected Award, Second Art Award in Württemberg, Stuttgart, Niemcy
2014 Honorable Mention, Altonale 16 Art Awards, Hamburg, Niemcy
2013 Selected Award, Zukunftspreis Kommunikation, Museum for Communication Frankfurt, Niemcy
2012 Selected Award, 7th Digital Art Awards Taipei, Tajwan

Prace w kolekcjach:

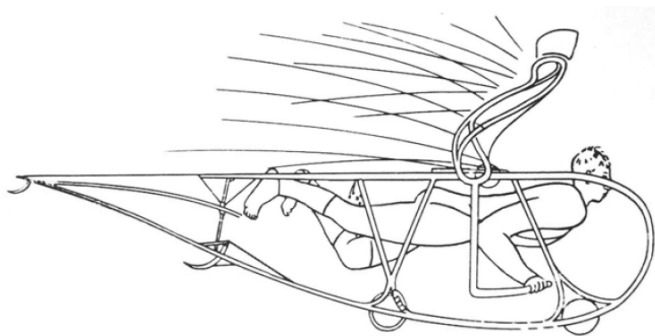
Space In Between, Art funds, State Art Collections Dresden, Niemcy
Under Tension, Art Bank Taiwan, The National Taiwan Museum of Fine Arts, Tajwan
Part of the installation Metamorphose, Art Bank Taiwan, The National Taiwan Museum of Fine Arts, Tajwan

4. Ocena pracy doktorskiej

„Odkąd Zissou zobaczył Gabriela Voisina przelatującego nad wydymami, chciał latać. I tak, po swoich wczesnych eksperymentach z parasolem, budował szybowiec po szybowcu, często używając rodzinnych prześcieradeł do rozciągnięcia ramy skrzydeł. Jacques oczywiście zarejestrował wszystkie te wydarzenia swoim aparatem, od pierwszych skoków, przez liczne naprawy i udoskonalenia, po niezwykle lot Zissou w jego ZYX 24”²

Rozprawa doktorska Ya-Wen Fu przedstawia jej projekty artystyczne realizowane od listopada 2019 roku do listopada 2021 roku, skupiające się na opisanu relacji między ciałem, przestrzenią i technologią. Istotą rozprawy zatytułowanej *„Używanie ciała jako fikcyjna interpretacja wyobraźni”* jest obserwacja i analiza głównego bohatera fikcyjnej opowieści. Jest on nie tylko postacią, osobą, ale także zdarzeniem i przedmiotem. Nie jest personą, ale jako bohater, główna postać, uświadamia sobie, że musi zerwać z dotychczasowymi skojarzeniami, aby stworzyć nowe znaczenia. Aby pokazać relacje i napięcia między ciałem, technologią, świadomością i społeczeństwem, postać ta używa ciała jako fikcyjnej interpretacji wyobraźni. Procesy ten poddaje analizie. Dzięki temu tworzy maszyny, które są przedłużeniem jej ciała. Ludzkie postacie na jej wystawach, performansach, na pierwszy rzut oka sprawiają wrażenie, że są pół-ludźmi pół-maszynami, ale czym dłużej uczestniczymy w jej performansach, rozumiemy, że stworzone przez nią maszyny/narzędzia, służą konkretnemu celowi. Chodzi o latanie. Artystka Ya-Wen Fu jest wynalazcą i konstruktorem. Jej maszyny wizualnie przypominają mi *Letatlin*, Władimira Tatlina, oraz jego wcześniejsze prace m.in. *Naróżny kontr-relief* z roku 1914.

² John Cech, *Jacques-Henri Lartigue: Boy With A Camera/Jacques-Henri Lartigue: Chłopiec z aparatem*, New York: Four Winds Press, 1994, s. 22

Władimir Tatlin, Szkic *Letatlina*, 1929–32³

Władimir Tatlin, Podpora skrzydła dla *Letatlina*, 1929–32⁴

Władimir Tatlin, *Letatlin*

³ Władimir Tatlin, Szkic *Letatlina*, 1929–32, ołówek na papierze, A. A. (Bakhrushin Museum) Państwowe Centralne Muzeum Teatralne im. A. Bachruszyna w Moskwie.

⁴ Władimir Tatlin, Podpora skrzydła dla *Letatlina*, 1929–32, drewno i korek, kolekcji George'a Costakisa, Państwowe Muzeum Sztuki Współczesnej w Salonikach

Władimir Tatlin, Narożny kontr-relief, 1914

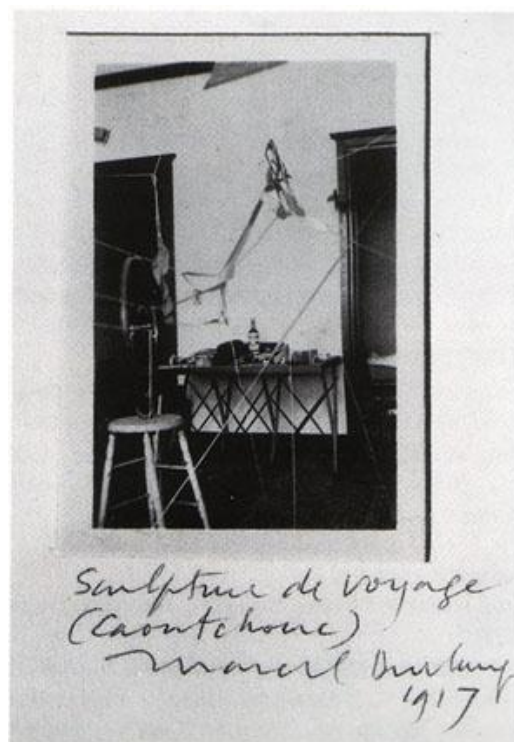
Jako konstruktor Ya-Wen Fu realizuje główny projekt zatytułowany: *„Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”*. Przyglądając się temu projektowi, coraz bardziej podziwiam jej kunszt, w tworzeniu skomplikowanych konstrukcji. Dzięki nim Ya-Wen Fu wznosi się i opada tworząc napięcia, umożliwiające jej latanie. Aby zrealizować swój projekt wielokrotnie zadawała sobie pytanie: *„Jak mogę przedstawić napięcia odczuwane przez ludzi w życiu codziennym oraz napięcia społeczne, międzynarodowe, i te jakie widzimy w mass mediach?”*.

Na początku jej pomysły konstrukcyjne dotyczące napięć pojawiły się na papierze. Aby je zrealizować zajmowała się badaniem materiałów poddawanych działaniu różnych sił. Chodziło o uchwycenie napięć pomiędzy zastosowanymi elementami konstrukcyjnymi i materiałami, które są przedłużeniem jej ciała. Ważną rolę w jej projektach odgrywają materiały, które zmieniają kształty pod wpływem sił zewnętrznych: sprężyny naciągowe, elastyczne szkło akrylowe, gumy i tkaniny. Swoje własne ciało konfrontuje z ‘materiałowością’ innych materiałów, świadomie wprowadzając je do sztuki performansu. To pozwala jej poczuć, doświadczyć i zrozumieć, w jaki sposób można przedstawiać relacje pomiędzy ludźmi i ich otoczeniem, kiedy świadomie tworzymy napięcia. Co więcej, wymyślając konkretne podejście do poszczególnych koncepcji, dokonuje krytycznej analizy zachowania osoby, postaci w przestrzeni. Dzięki temu, że odczuwa i postrzega swoje „ja”, ale też przez to, że jest fikcyjną osobą, w relacji do otoczenia, z którym się styka. Tworząc napięcia, które oddziałują na nią i na otaczającą ją przestrzeń, bada i opisuje granice pomiędzy człowiekiem i jego otoczeniem. Latanie jest dla niej przekraczaniem tych granic.

W jej projektach ciało artysty odgrywa rolę fikcyjnego bohatera połączanego ze skonstruowaną przez nią instalacją. W przeciwieństwie do większości artystów performerów, którzy wystawiają całe swoje ciało na pokaz, Ya-Wen Fu ukrywa się za zaprojektowaną przez siebie konstrukcją instalacji, która ją chroni. W opisie jej działań czytamy:

„poprzez dynamiczne przedstawienie, wyrażam ideę, że ciało nigdy nie jest w pełni wolne od ograniczeń i schematów narzucanych przez społeczeństwo”⁵

Przyglądając się Ya-Wen Fu, jej działaniom twórczym, zobaczyłem kilka odniesień. Koncepcja latania jest powiązana z mechaniką w sztuce. Ma też związek ze zdarzeniem, w tym wypadku performansem. Ale też bardzo ważna jest strona konstrukcyjna, użycie odpowiednich materiałów. W kontekście użytych materiałów doktorat Ya-Wen Fu, przypomina mi prace Marcela Duchampa, jego słynną *Rzeźbę w podróży*⁶. Ciekawe jest to, że praca Duchampa jest jeszcze rzeźbą, a Ya -Wen Fu jest instalacją.

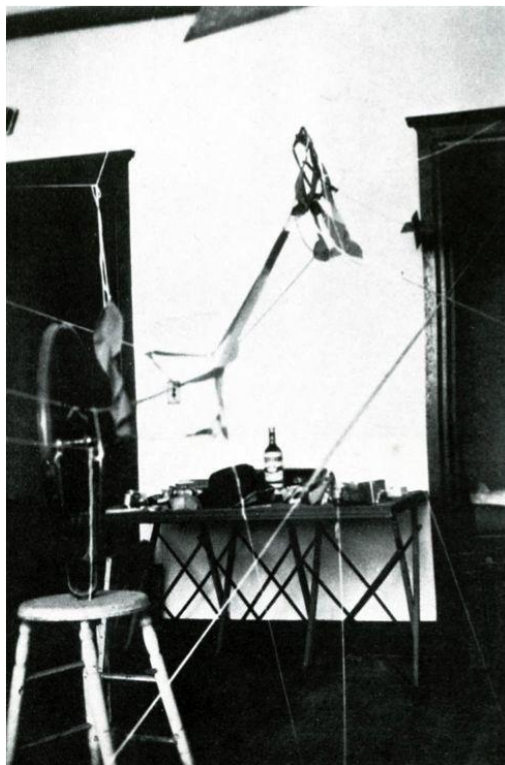
Marcel Duchamp
Rzeźba w podróży lub *Rzeźba z podróży*
1918, Nowy Jork

⁵ Ya-Wen Fu

⁶ Marcel Duchamp, *Rzeźba w podróży* lub *Rzeźba z podróży* 1918, Nowy Jork, gumowe paski sklejone ze sobą i zawieszone wymiary zmienne (elastyczna konstrukcja)

Wersja oryginalna (zdjęcie), 1918

„1917” wpisana data wydaje się nieprawidłowa

„Oczywiście zajmowały cały pokój. Generalnie były to kawałki gumowych czepków, które pociąłem i skleilem, a które nie nawiązywały specjalnie do kształtu pokoju. Gdy się wchodziło, nie można było chodzić, ze względu na związanie całej konstrukcję sznurkami! Długość sznurków można było zmieniać; forma była ad libitum. To mnie interesowało. Ta gra trwała trzy lub cztery lata, ale guma zgniła i zniknęła”⁷ (Marcel Duchamp)

W moim odczuciu drugim odniesieniem do Ya-Wen Fu, tworzenia napięć w przestrzeni, są instalacje Billa Bollingera, pt. *Kawałki liny/Rope Pieces* z końcówki lat 60, XX wieku. Składały się one z liny rozpiętej między dwoma krańcowymi punktami w przestrzeni wystawienniczej. Trzecie moje odniesie jest bardziej wizualne. Przypomniał mi się obraz Jamesa Rosenquista pt. *Łóżko sprężynowe*, z 1962 roku. Jest to obraz dotyczący rozciągania i tworzenia napięć pomiędzy przestrzenią a ciałem.

⁷ Marcel Duchamp opisał swój readymade „Rzeźba w podróż” lub „Rzeźba z podróży” w wywiadzie z 1966 roku: *“Naturally, they took up a whole room. Generally, they were pieces of rubber shower caps, which I cut up and glued together and which had no special shape. At the end of each piece there were strings that one attached to the four corners of the room. Then, when one came in the room, one couldn't walk around, because of the strings! The length of the strings could be varied; the form was ad libitum. That's what interested me. This game lasted three or four years, but the rubber rotted, and it disappeared”* (Cabanne 59-60)

Ta miękka rzeźba Ready-made wykonana jest z różnokolorowych gumowych pasków wyciętych z czepków kąpielowych. Duchamp skleił te elementy razem na przypadkowych skrzyżowaniach i związał całą konstrukcję sznurkami przymocowanymi do rogów jego pracowni przy 33 West 67th Street w Nowym Jorku. W liście do Jeana Crotti z 8 lipca 1918 Duchamp opisał ten kawałek jako „rodzaj pajęcznej sieci złożonej ze wszystkich kolorów” (Ramirez 44).

Rzeźba dla podróżujących ucieleśnia koncepcję pamiątkową. W 1966 Duchamp nazwał to rodzajem „rzeźby podróżniczej” (Cabanne 59). W rzeczywistości był dosłownie przeznaczona do podróży i można ją było odtworzyć „z jego walizki na każdym przystanku w podróży z Nowego Jorku do Buenos Aires w 1918 roku” (Ades 159).

Bill Bollinger
Kawałek liny, 1968⁸

James Rosenquist
Łóżko sprężynowe, 1962⁹

⁸ Bill Bollinger, *Kawałek liny*, 1968

dwie liny konopne, dwie śruby oczkowe, cztery żelazne zaciski,
jeden hak śrubowy, wymiary zmienne

© Bill Bollinger - Zdjęcie: Steven Probert

Dzięki uprzejmości Kunstmuseum St. Gallen, Kunstmuseum
Liechtenstein, Vaduz oraz Museum für Moderne Kunst, Frankfurt
nad Menem; i Paula Cooper Gallery, Nowy Jork

⁹ James Rosenquist, *Łóżko sprężynowe*, 1962. Olej na płótnie, z malowanym sznurkiem
i malowanymi drewnianymi blejtramami. 36" x 36" (91,4 x 91,4 cm).
Kolekcja Jamesa Rosenquista.

© James Rosenquist Foundation / Licencjonowane przez Artists Rights Society (ARS), NY.
Użyte za pozwoleniem. Wszelkie prawa zastrzeżone.

Dzieło doktorskie Ya-Wen Fu pt. ***Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie***, umiejscowione jest w wielu przestrzeniach zewnętrznych i wewnętrznych: „W przestrzeni pomiędzy”, „W napięciu”, w „Celowaniu, ale do czego?”, w „Metamorfozie”, w „Ciele, w którym czuję się u siebie”, w „Be/z ciebie”, w *Ja, bez „Ja”*.

Podsumowanie:

Ja, bez „Ja” Ya-Wen Fu .

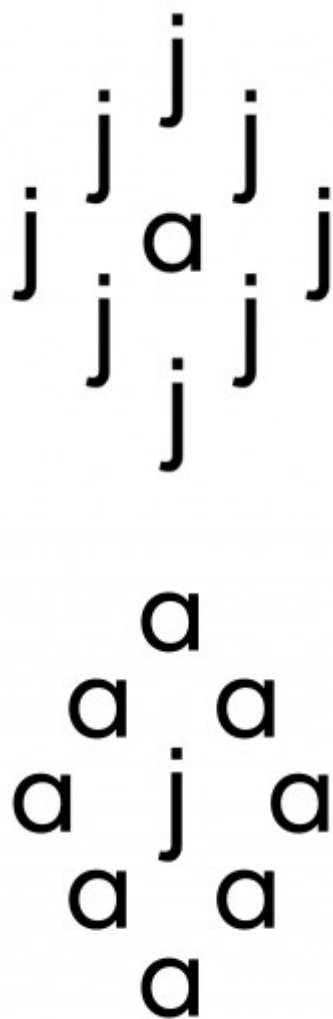
Ja, bez „Ja”

Badania oparte na sztuce są zazwyczaj oparte na przekonaniu, że materiały naszego życia są niezbędne dla naszego tworzenia znaczeń, naszej tożsamości, naszej pracy i tego, jak każdy z nich jest rozumiany. Nie zawsze rozumiem stwierdzenie artysty, że jest „pomiędzy”. W wypadku twórczości Ya-Wen Fu, to stwierdzenie nie tylko nabiera szczególnego sensu, ale też oddaje wizualny charakter jej działań performatywnych. Próbowałem zwizualizować te działania poszukując jakiegoś odległego odniesienia i przyszła mi do głowy praca Stanisława Dróżdża, *bez tytułu* z 1998 roku, pokazywana na jego ostatniej wystawie.

Nasze tożsamości i historie naszego życia to fundamentalny sposób, w jaki my znamy siebie i jesteśmy znani przez innych. Badania oparte na sztuce odpowiadają na pytania w inny sposób, niż pozwolą na to badania naukowe. Inne są też metody dociekania, które są ujęte w procesach i materiałach używanych do tworzenia znaczenia. Te procesy twórcze mają zdolność tworzenia i zakłócania delikatnych powiązań między znanymi i nieznanymi aspektami wiedzy, tożsamości i doświadczenia. Estetyczne reprezentacje i wizualne metodologie wspierają głos i promują osobiste i zawodowe powiązania ze sposobami poznania oraz z wewnę-

trznymi i często milczącymi narracjami. Drzwi do latania zostały przez Ya-Wen Fu otwarte, a procesy i estetyczne reprezentacje, wizualne metodologie, narzędzia do tworzenia takich możliwości wynikają z głębokiego myślenia, refleksji, koncepcji, badań naukowych, prób i rozwiązywania problemów. Autorka otworzyła przestrzeń, która ma wymiar afektywny i ucieleśniony, poprzez wprowadzanie sfery osobistej i życia wewnętrznego do środowiska zewnętrznego. Artystyczne formy wyrazu Ya-Wen Fu poszerzają nasze granice percepcji.

Czy ciało może być narzędziem do komunikacji między ludźmi? Ya-Wen Fu używa ciała jako fikcyjnej interpretacji wyobraźni. Jej ciało jest doświadczane jako coś zewnętrznego wobec jej umysłu. Wchodząc niejako do wnętrza, gdzie odbywa się performance, jako „ty”. Wchodząc w interakcję z performerką „ja”, jej ciałem i narzędziami umożliwiającymi latanie, możesz przekraczać siebie stając się „innym”. Sam musisz sobie odpowiedzieć na pytanie: Jeśli nie umiem latać, czy dowiem się, jak piękne jest latanie?

Stanisław Drózd¹⁰

¹⁰ Stanisław Drózd, *Bez tytułu (ja) 1 cz.*, *Bez tytułu (ja) 2 cz.*, 1998, format 80 x 80 cm każdy element, Kolekcja Muzeum Sztuki Współczesnej w Krakowie MOCAK | MOCAK Museum of Contemporary Art in Krakow.

Praca doktorska Ya-Wen Fu, projekt pt. *Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie*, w sensie całościowym jest bardzo głęboka. Kiedy zagłębiam się w nią coraz bardziej, odkrywam coraz to nowe jej wątki związane z ciałem, wyobrażeniami, pragnieniami, technologią, algorytmami, byciem pomiędzy, odbiciem i lataniem. W jednej z wypowiedzi, Ya-Wen Fu na temat swoich ograniczeń powiedziała:

Pokazuję percepcję osoby w odniesieniu do ruchu i rozpoznania (jej) ograniczeń. Aby zilustrować i uwidocznic tę realną sytuację, posługuję się w swoim spektaklu rzeźbą, która w przenośni symbolizuje gorset. Rzeźba składa się z 80 metalowych pierścieni i 80 sprężyn naciągowych. Mój ruch fizyczny zwiększa nacisk na metalowe pierścienie i napięcie w moim ciele rośnie. W procesie tym rozwija się komunikacja między ciałem a rzeźbą, która prowadzi do interakcji między napięciem a rozluźnieniem.

konkluzja

Bardzo wysoko oceniam zarówno temat pracy doktorskiej **Używanie ciała jako fikcyjna interpretacja wyobraźni** i projekt artystyczny pt. **Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie (If I can't fly, I may never know how beautiful flying is)** podjęty przez Ya-Wen Fu, jak i sposób przeprowadzenia pracy doktorskiej, jej zawartość związana z badaniem języka wizualnego ruchu ciała, przestrzenią pomiędzy, rozciąganiem, napięciem, zastosowaniem szczególnych materiałów, określeniem formy instalacji i rzeźby, tworzeniem algorytmów i programowania, rejestracji performansu w formie wideo, wskazując na rozległe, trudne do ogarnięcia, wartości poznawcze i doświadczenie autorki. Bardzo dobrze znane mi są również liczne poszukiwania twórcze Ya-Wen Fua, szczególnie jej **Space In Between (Przestrzeń pomiędzy)** , **Under Tension (W napięciu)**, **Aiming but at what (Celowanie, ale do czego)**, **Metamorphose (Metamorfoza)**, **With/Out You (Be/z ciebie)** który pokazują jej metody twórcze o znacznej rozpiętości ideowej. Ya-Wen Fua w niezwykle sposób łączy różnorodne media i technologie.

Z pełnym przekonaniem wnioskuję do Rady Dyscypliny Sztuk Plastycznych i Konserwacji Dzieł Sztuki Akademii Sztuki w Szczecinie o nadanie **Pani Ya-Wen Fua** stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

d a r e k
g a j e w s k i

Przestrzenie dzieła doktorskiego Ya-Wen Fu.

1 *Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie.*

Ya-Wen Fu

Kadr z materiału wideo do projektu *If I can't fly, I may never know how beautiful flying is* („Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”) 2021
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Kadr z materiału wideo do projektu *If I can't fly, I may never know how beautiful flying is* („Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”) 2021
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

2 Jak tworzenie może stać się wyobrażeniem

Ya-Wen Fu

Space In Between („Przestrzeń pomiędzy”) Media Art Biennale WRO 2015 Test Exposure
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Space In Between („Przestrzeń pomiędzy”), 2015,
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

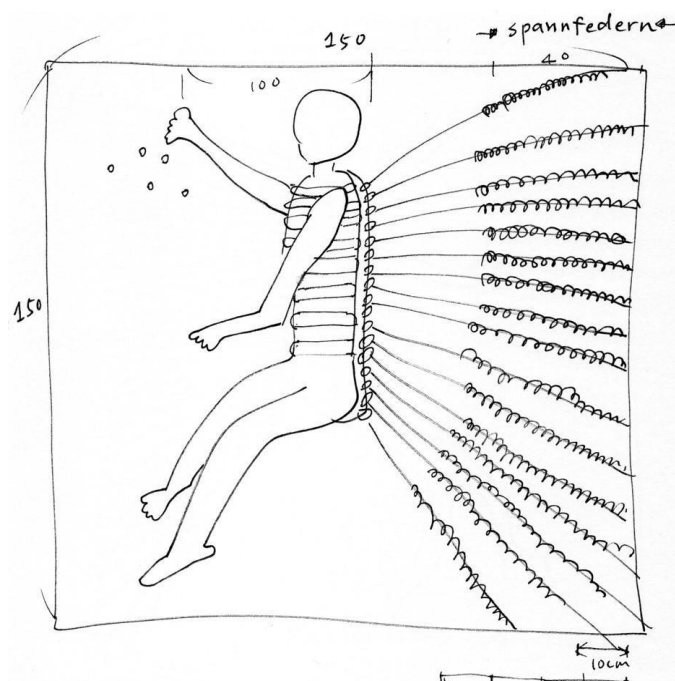
Space In Between („Przestrzeń pomiędzy”)

HALLE 14 – Centre for Contemporary Art, Niemcy

2020

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

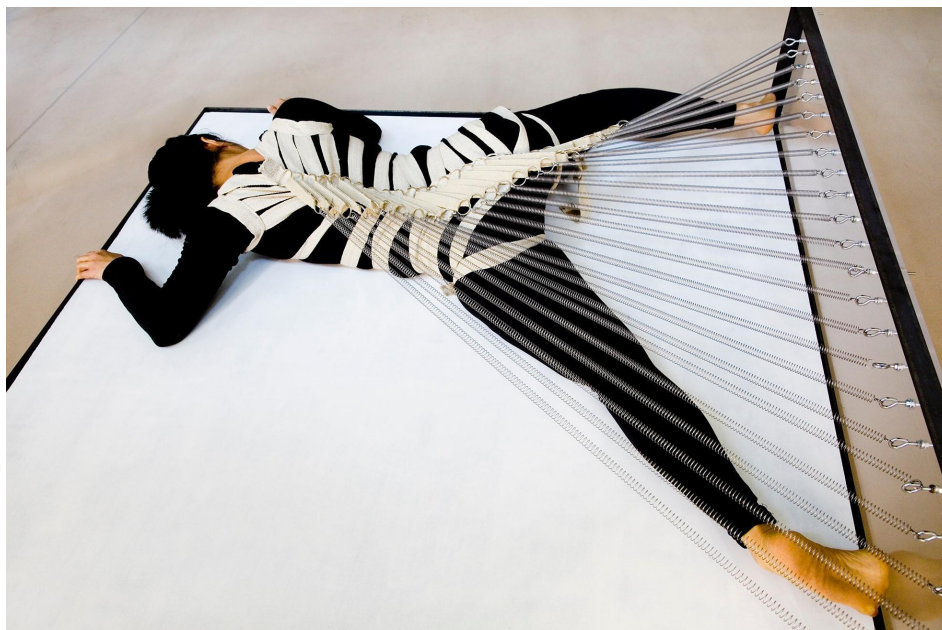
4 Obrazy w lustrze

Ya-Wen Fu

Rysunek do projektu *Under Tension* („W napięciu”)

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Under Tension („W napięciu”)

2018

„inSonic 2018: Algorithmic Spaces“ ZKM Center for Art and Media Karlsruhe, Niemcy

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

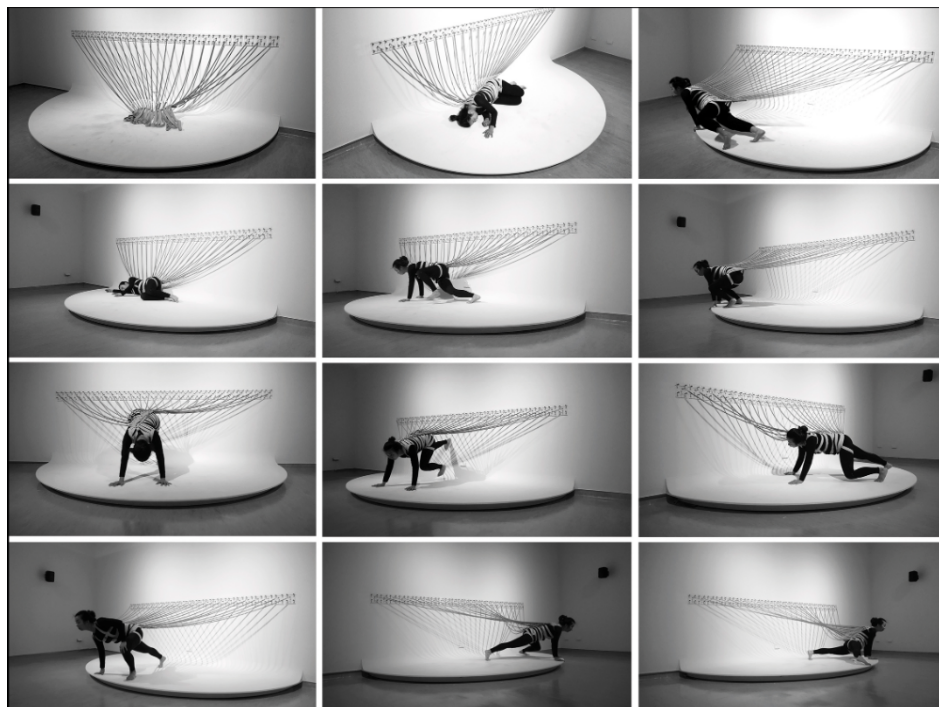
Ya-Wen Fu

Under Tension („W napięciu”)

2019

Kaohsiung Award Exhibition, Kaohsiung Museum of Fine Arts

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Under Tension („W napięciu”)

2019, Kaohsiung Award Exhibition, Kaohsiung Museum of Fine Arts

(zdjęcia wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

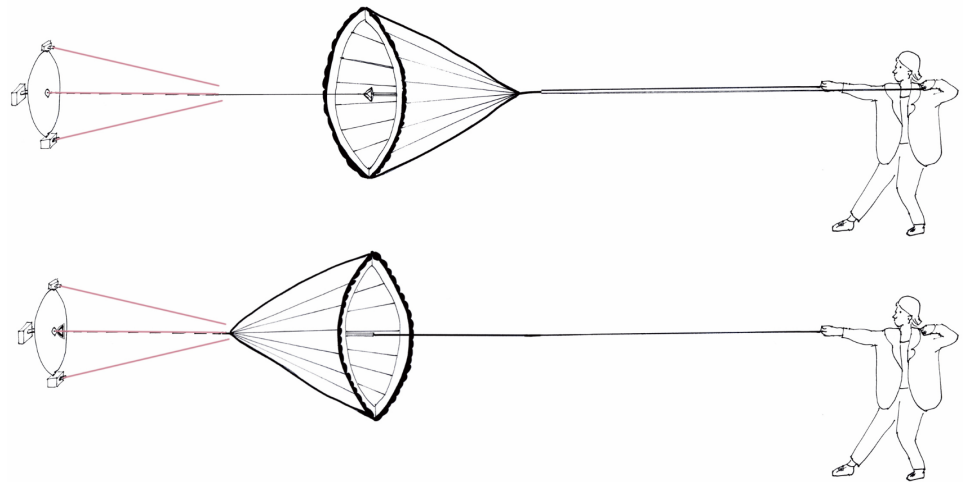

Ya-Wen Fu

Tancerz Shu-Yi Chou wykonuje performans *Under Tension*

Under Tension („W napięciu”), 2020, Taiwan Biennial

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

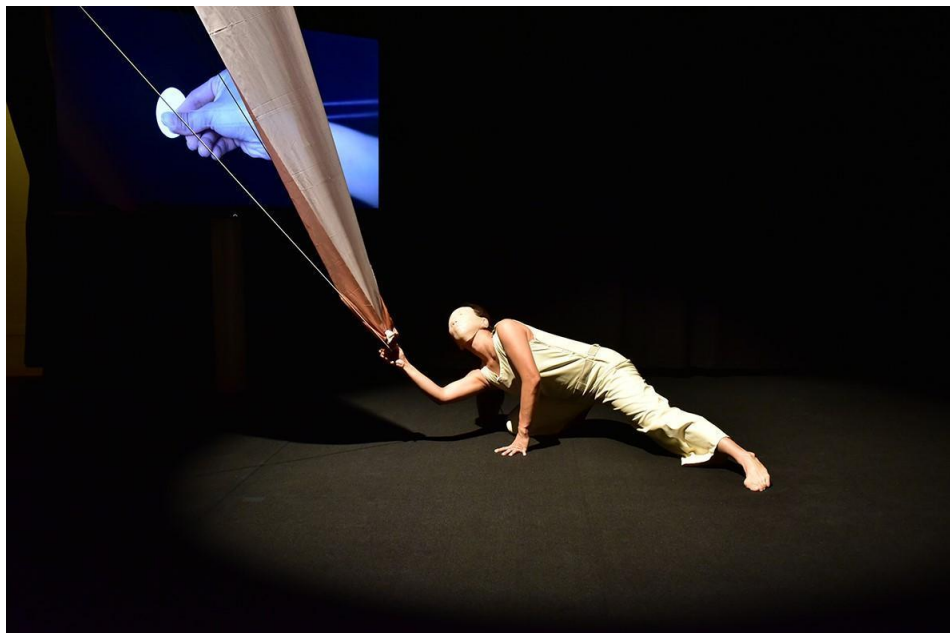
Ya-Wen Fu, Rysunek do *Aiming but at what* („Celowanie, ale do czego?”)
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu
Praca nad projektem *Aiming but at what* („Celowania, ale do czego?”)
2017, Studio BUBEC, Praga, Czechy
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu
Aiming but at what („Celowanie, ale do czego”)
 2018, Parking, Tajwan

Ya-Wen Fu
Aiming but at what („Celowanie, ale do czego”)
 2018, CYNETART-Festival,
 Hellerau – European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy
 (zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Aiming but at what, („Celowanie, ale do czego”)

2018, CYNETART-Festival, Hellerau – European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Metamorphose („Metamorfoza”),

wykonanie - Ya-Wen Fu i Shu-Yi Chou, 2021

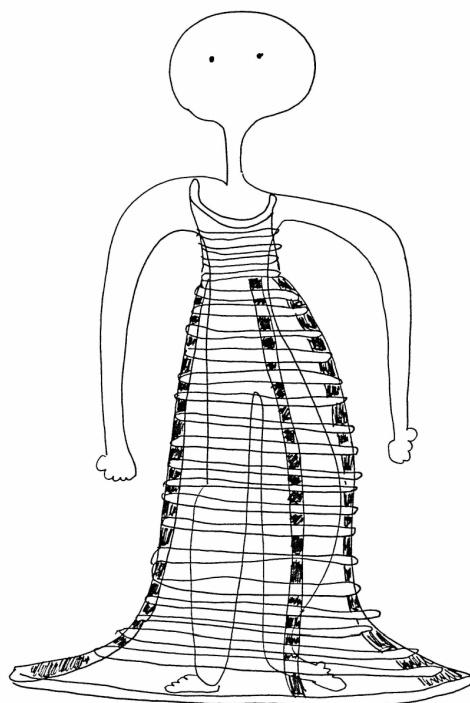
Wystawa indywidualna w Taipei Fine Arts Museum (TFAM)

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

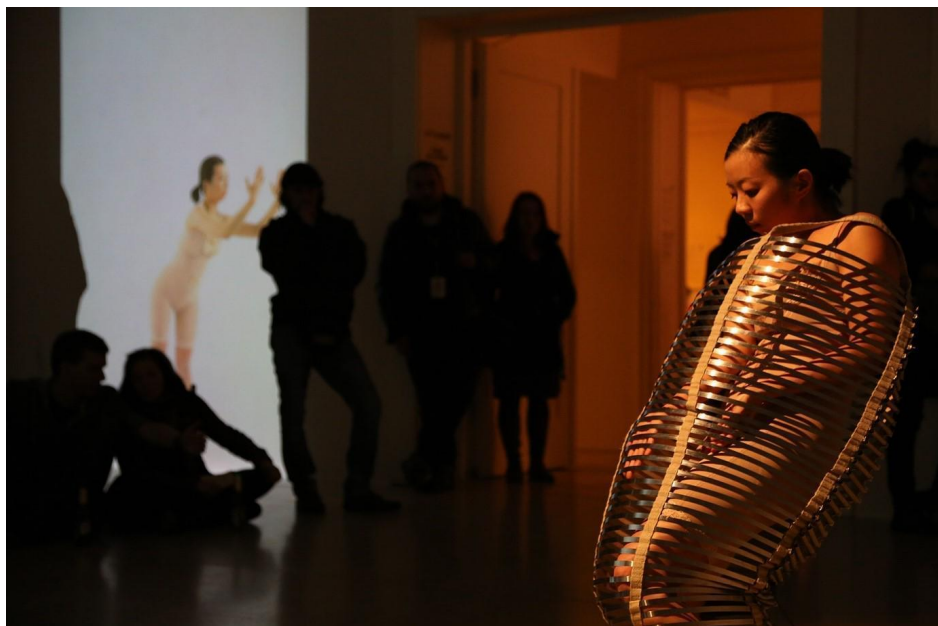

Ya-Wen Fu
Metamorphose („Metamorfoza“),
 wykonanie Ya-Wen Fu, Wolfgang Zarnack i Daniel Romero, 2021,
 D21/Spot: The “Perfect” Path of a Swing , D21 Kunstraum, Lipsk, Niemcy
 (zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

7 Wyobraźnia napędzana technologią

Ya-Wen Fu
 Rysunek do projektu *The body in which I feel at home („Ciało, w którym czuję się u siebie“)*
 (zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

The body in which I feel at home („Ciało, w którym czuje się u siebie”)

2013, Hellerau-European Centre for the Arts, Drezno, Niemcy

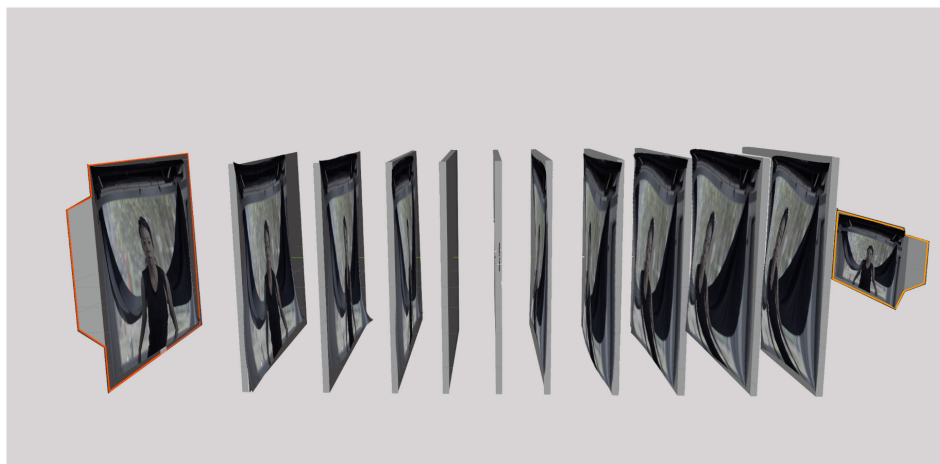
(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

The body in which I feel at home („Ciało, w którym czuje się u siebie”)

2013 (zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

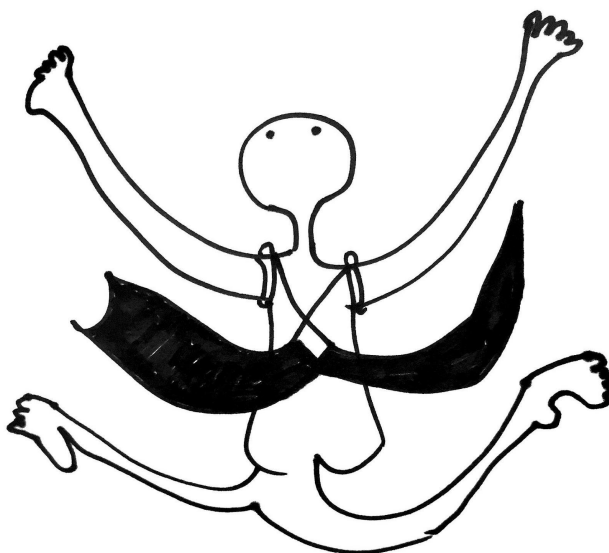

Ya-Wen Fu

Projekt instalacji do projektu *If I can't fly, I may never know how beautiful flying is* („Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”)

2021

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Rysunek do projektu *If I can't fly, I may never know how beautiful flying is* („Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”)

2021

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Proces nagrywania materiału wideo do projektu *If I can't fly, I may never know how beautiful flying is* („Jeżeli nie potrafię latać, to mogę się nigdy nie dowiedzieć, jak piękne jest latanie”)

2021

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

10 Be/z ciebie

Ya-Wen Fu

Praca nad projektem *With/Out You* („Be/z ciebie”), lata 2015 - 2016

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Realizacja projektu *With/Out You* („*Be/z ciebie*”) w Kunstkraftwerk, Lipsk, Niemcy

2017

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Projekt artystyczny *With/Out You* („*Be/z ciebie*”)

2016

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

Ya-Wen Fu

Realizacja projektu *With/Out You* („*Be/z ciebie*”) w Kunstkraftwerk, Lipsk, Niemcy
2017

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)

10 **Ja, bez „Ja”**

Ya-Wen Fu

Praca nad projektem *Aiming, but at what* („*Celowanie, ale do czego*”) [ujęcie z boku]
2019

(zdjęcie wykorzystane za zgodą Ya-Wen Fu)